

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Strona przeciwna: A, B, P

Sentencja

Artykuł 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na podstawie Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że uregulowania krajowe takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które uzależniają wydanie zezwolenia na pobyt na czas określony na rzecz obywateli państw trzecich, w tym obywateli tureckich, od spełnienia warunku, że ich dane biometryczne będą pobierane, rejestrowane i przechowywane w centralnym zbiorze danych, stanowią „nowe ograniczenie” w rozumieniu tego przepisu. Takie ograniczenie jest jednak uzasadnione celem polegającym na zapobieganiu przestępstwom związanym z fałszowaniem tożsamości i dokumentów oraz zwalczaniu tych przestępstw.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal in Northern Ireland – Zjednoczone Królestwo) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-93/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego będącego wstępnym w linii prostej małoletnich obywateli Unii – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Wymóg posiadania wystarczających środków – Środki składające się z dochodów pochodzących z pracy wykonywanej bez zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę)

(2019/C 413/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal in Northern Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ermira Bajratari

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

przy udziale: Aire Centre

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że małoletni obywatel Unii posiada wystarczające środki, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w okresie jego pobytu również w sytuacji, jeżeli źródłem tych środków są dochody uzyskiwane z pracy, którą ojciec tego obywatela, będący obywatelem państwa trzeciego i nieposiadający zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę w tym państwie członkowskim, wykonuje nielegalnie.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 października 2019 r. – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Europejski Bank Centralny, Komisja Europejska

(Sprawy połączone C-152/18 P i C-153/18 P) (¹)

(Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Artykuł 127 ust. 6 TFUE – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Artykuł 4 ust. 1 lit. g) – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi na zasadzie skonsolidowanej – Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 – Artykuł 2 pkt 21 lit. c) – Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 – Artykuł 10 – Grupa podlegająca nadzorowi ostrożnościowemu – Instytucje kredytowe trwale powiązane z organem centralnym)

(2019/C 413/09)

Język postępowania: francuski

Strony

(Sprawa C-152/18 P)

Wnosząca odwołanie: Crédit mutuel Arkéa (przedstawiciel: H. Savoie, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez P. Honoré, avocat), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K.P. Wojcik i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania pozostałych uczestników postępowania: Confédération nationale du Crédit mutuel (przedstawiciele: M. Grégoire i C. De Jonghe, avocats)

(Sprawa C-153/19 P)

Wnosząca odwołanie: Crédit mutuel Arkéa (przedstawiciel: H. Savoie, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez P. Honoré, avocat), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K.P. Wojcik i A. Steiblytė, pełnomocnicy)